

دوماهنامه جستارهای زبانی
د، ش ۲ (پاپی ۳۷)، خرداد و تیر ۱۳۹۶، صص ۱-۲۴

بررسی تأثیر عناصر دستوری و وام واژه‌های زبان فارسی بر زبان کشمیری

نصیرعلی صوفی^۱، سعید بزرگ بیکدلی^{۲*}، غلامحسین غلامحسینزاده^۳

۱. دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۲. دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۳. استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

پذیرش: ۹۵/۶/۱

دریافت: ۹۵/۲/۵

چکیده

زبان کشمیری از گروه زبان‌های «داردی» از خانواده زبان‌های هندواریانی است که در درجه کشمیر و نواحی آن رواج دارد. به دلیل تماس طولانی‌مدت این زبان با زبان فارسی از سده چهاردهم تا سده نوزدهم میلادی، زبان فارسی هم از لحاظ ادبی و هم از نظر زبانی تأثیری عمیق بر آن گذاشته است. این تأثیر را می‌توان در سه بخش وامگیری و ازگانی، تغییرات واجی و وامگیری دستوری مورد بررسی قرار داد. هدف پژوهش حاضر، بررسی میزان نفوذ زبان فارسی از لحاظ عناصر دستوری و وام واژه‌ها در زبان کشمیری بوده است که با استفاده از منابع موجود و پژوهش‌های پیشین برای تأیید و آشکار کردن پیوندهای فرهنگی ایران و کشمیر از زمان‌های کهن و در دوره‌های تاریخی مختلف انجام شده است. نوآوری این پژوهش در این امر نهفته است که نفوذ و تأثیر بنیادین زبان فارسی بر کشمیری را مورد بررسی قرار می‌دهد و اشاره می‌کند که این تأثیر به دلیل نفوذ اسلام در این سرزمین توسط عارفان و مبلغان مسلمان صورت گرفته است. دستاوردهای پژوهش حاکی از آن است که نفوذ زبان فارسی علاوه بر وامگیری و ازگانی، در ژرف‌ساخت زبان کشمیری باعث تحولاتی در ساخت‌های دستوری شده است و اگر این تأثیر با توجه به دلایلی که ذکر شده است، ادامه پیدا می‌کرد، چه بسا جایگزین زبان کشمیری می‌گردد. هدف از انجام این پژوهش، بررسی وام واژه‌های زبان فارسی در زبان کشمیری، تحولات معنایی این واژه‌ها و همچنین تغییرات واجی وام واژه‌ها و بررسی میزان نفوذ زبان فارسی در عناصر و ساخت‌های دستوری این زبان است.

واژگان کلیدی: زبان فارسی، زبان کشمیری، وام واژه، وامگیری دستوری.

E-mail: bozorghs@modares.ac.ir

* نویسنده مسئول مقاله:

۱. مقدمه

نفوذ ایران در سرزمین کشمیر و همچنین در فراسوی مرزهای این منطقه، پدیده‌ای است که از سده‌های دور گذشته وجود داشته است. کتبیه‌هایی که به زبان‌های سغدی، پهلوی اشکانی و فارسی میانه نوشته شده‌اند، تماس بین مردمان کشمیر و اقوام ایرانی را در دوران پیش از اسلام نشان می‌دهند (Sims-Williams, 1989: 47; Jetmmar, 1991: 401-403).

فارسی نو در دوران حکومت سلسله شاهمنیری (۱۳۴۹-۱۵۶۱) در دره کشمیر گسترش یافت. علاقه به زبان فارسی توسط شهاب الدین شیراشامک (۷۳-۱۲۵۴) آغاز شد و در زمان پادشاهی سلطان زین‌العابدین (۷۰-۱۴۲۰) رونق یافت. از آن زمان به بعد، تلاش پیوسته برای آموزش زبان فارسی، در دسترس بودن کاغذ باکیفیت و نیز مهاجرت پیوسته دانشمندان ایرانی به کشمیر باعث شد این سرزمین با عنوان «ایران صغیر» نامیده شود (رادفر، ۱۳۸۵: ۱۴).

پیوندی نزدیک بین ورود زبان فارسی به منطقه کشمیر و گسترش اسلام در آنجا وجود دارد. میرسیدعلی همدانی (۷۱۴-۷۸۶ ق. / ۱۲۱۲-۱۳۷۷) از عارفان ایرانی و همچنین از بزرگان سلسله کبرویه است که سهم بسزایی در گسترش اسلام در کشمیر داشته است. اگرچه علاقه به یادگیری زبان فارسی با گسترش دین اسلام پیوندی تنگاتنگ دارد، ولی از همان آغاز، برهمن‌ها، سیک‌ها^۱ و پاندت‌ها^۲ در کنار دانشمندان مسلمان به یادگیری زبان و ادب فارسی علاقه نشان دادند و دیگر مردمان کشمیر را به یادگیری آن تشویق می‌کردند. آن‌ها همچنین از زبان فارسی در نوشته‌های علمی و ادبی خود بهره می‌گرفتند. بسیاری از شاعران کشمیری همانند جولا پرشاد آذر، پندت مست رام بقا، پندت لسه گول بهار، پندت تابه رام ترکی بیتاب و غیره، هم به زبان فارسی و هم به زبان کشمیری شعر سروندند (Hadi, 1995: 47-51).

سلطان زین‌العابدین شاهمنیری در گسترش زبان و ادب فارسی کوشش‌های بسیاری نمود؛ از جمله بنیان نهادن دارالترجمه‌ای بود که در آن دانشمندان ایرانی به ترجمه بسیاری از کتاب‌های هندی به زبان فارسی همت گماشتند. در میان نخستین متن‌های نوشته‌شده، ترجمه‌ای از *مهابهارت*^۳ موجود است که کهن‌ترین ترجمه این اثر حماسی به زبان فارسی است و همچنین کتاب *راج‌ترنگینی*^۳ در زمینه تاریخ کشمیر به زبان سنسکریت است که در زمان پادشاهی

زینالعابدین شاهمیری به فارسی برگردانده شده است (Stein, 2007: 28). ترجمه این دو اثر از زبان سنسکریت به فارسی به ملا احمد کشمیری منسوب است (Hadi, 1995: 93).

از سده چهاردهم میلادی به بعد، زبان فارسی تأثیر فراوانی بر اندیشمندان و جویندگان داشت در دره کشمیر داشته است. از آنجا که زبان فارسی زبان تبلیغ دین اسلام در کشمیر بود، پادشاهان سلسله شاهمیری آن را به عنوان زبان رسمی درباری برگزیدند (Weber, 2012: 52).

سده نوزدهم میلادی، زبان فارسی زبان اصلی در نگارش آثار ادبی و علم‌آموزی بوده است. تا به امروز نیز زبان فارسی جایگاه والای خویش را در سرزمین کشمیر به عنوان زبان دارای فرهنگ غنی حفظ کرده است (Bamzai, 1973: 139).

تاریخ محلی، تاریخ عهد عتیق ریاست هنرخ را در هنرخ^۳ به زبان فارسی منتشر کرده است.

زبان فارسی تا نخستین روزهای پادشاهی پادشاهان سلسله دوگرا در سال ۱۸۴۶ م همچنان زبان رسمی درباری بود. سپس در سال ۱۸۸۹ م به دلیل این‌که بیشتر درباریان از اهالی پنجاب بودند، زبان اردو جایگزین آن شد. درنتیجه آن، در سال ۱۹۱۱ م زبان فارسی دیگر در مدارس به عنوان زبان تحصیل از رواج افتاد. حتی در سده ۲۰ م تهیه کردن رونوشتی از کتاب‌های خطی فارسی توسط خطاطان رایج بود؛ اما امروزه دیگر از رواج افتاده است. با این وجود، زبان فارسی و میراث تاریخی آن هنوز در محافل ادبی و علمی گرامی داشته می‌شود. برای مثال می‌توان به نشريه‌ای که هرساله در گروه زبان و ادب فارسی دانشگاه کشمیر با عنوان «دانش»- که شامل مقاله‌های ادبی به زبان‌های اردو، فارسی و انگلیسی منتشر می‌شود- اشاره نمود. نگارش کتاب تاریخ عهد عتیق ریاست هنرخ به زبان فارسی نشان می‌دهد که هنرخ زبان فارسی جایگاه والای در کشمیر دارد و بخشی جدایی‌ناپذیر از فرهنگ اندیشمندان آن جامعه است. حال با توجه به تأثیری که زبان فارسی طی سده‌های متولی بر فرهنگ، تمدن و زبان کشمیری گذاشته، در این پژوهش کوشش شده است از دیدگاه تحولات زبانی به این سؤالات پاسخ داده شود که:

۱. این تأثیر از منظر و امواژهای فارسی در زبان کشمیری چگونه بوده است؟

۲. شامل چه تغییرات آوایی و معنایی شده‌اند؟

نتیجه بررسی‌ها نشان می‌دهد که این و امواژهای فارسی در زبان کشمیری در طی زمان دچار تحول و تغییر گردیده‌اند و نمونه‌های فراوانی که در این مقاله آورده شده است، گواه اثبات این مدعاست.

۲. پیشینهٔ تحقیق

نخستین کسی‌که به صورت علمی به تأثیر زبان فارسی بر زبان کشمیری اشاره کرد، گریرسون^۰ در زبان‌های پیشاپا^۱ شمال غربی هند (1906) و در واژه‌نامه زبان کشمیری (1985) بود. پس از وی، بلک^۲ در داری و رومانی (1916) اشاره‌ای به واژه‌های زبان فارسی در کشمیری نموده است. مورگنشتیرته در واج‌شناسی کشمیری (1941) به تأثیر نظام واژی زبان فارسی در واج‌شناسی کشمیری نیز پرداخته است. کاچرو^۳ در کشمیری و دیگر زبان‌های داری (1969) نکته‌هایی را در مورد وامگیری زبان کشمیری از فارسی آورده است. ماسیکا در زبان‌های هندواریایی (1991) به بررسی تاریخی و تکاملی زبان‌های داری پرداخته و زبان‌هایی (سنگلریت، انگلیسی، فارسی و...) که بر آن‌ها تأثیر گذاشته‌اند را در بخشی جداگانه بررسی کرده است. کول^۴ از زبان‌شناسان پرکار در زمینهٔ زبان و زبان‌شناسی کشمیری است. او در آثار خود (2005 & 2002 & 1984)- چنان‌که در بخش‌های بعدی خواهد آمد- نفوذ زبان فارسی در دستور و واژگان را مطالعه و بررسی کرده است. کول از آن جهت که آشنایی کاملی با زبان فارسی نداشته، در برخی موارد به خطاب رفته است و بسیاری از نکات، همانند بررسی تحولات و تغییرات واج‌شناختی وام‌واژه‌های فارسی در کشمیری و تمایز نکردن وام‌وندهای دستوری (پیشوندها و پسوندها) فارسی در کشمیری را ناگفته باقی گذاشته است. او همچنین وام‌واژه‌های فارسی در کشمیری را فقط دسته‌بندی کرده و شماری از وام‌واژه‌ها را در سه سیاق قرار داده است که در بخش‌های بعدی به آن اشاره خواهد شد؛ ضمن این‌که آن‌ها را از بیدگاه معناشناسی همزمانی و درزمانی نیز بررسی نکرده است. بنابراین در این پژوهش، کوشش نویسنده‌گان بر این است تا این کاستی‌ها برطرف شود و تأکید بیشتر بر نکته‌های ناگفته و بررسی نشده است.

۳. روش پژوهش

این پژوهش به منظور بررسی وام‌واژه‌های زبان فارسی در زبان کشمیری و بررسی میزان نفوذ زبان فارسی در عناصر و ساختهای دستوری این زبان برای تبیین دقیق‌تر ماهیت و میزان نفوذ زبان فارسی در زبان کشمیری انجام گرفته است.

جستار حاضر، حاصل پژوهش‌های میدانی و مصاحبه با گویشوران بومی گونه کشتواری زبان کشمیری است که در سری ناگر، مرکز ایالت جامو کشمیر هند، رواج دارد. علاوه بر این، از پژوهش‌های پیشین (نک. پیشینه پژوهش) بهره گرفته شده است. برای شناسایی وامواژه‌های زبان فارسی در زبان کشمیری معیارهای همانند بینظمی‌های آوایی یا صرفی، آواشناسی غیر متعارف، ساخت واژه غیر معمول و معنای خاص واژه را در نظر گرفتیم. همچنین برای بررسی ساختهای دستوری زبان کشمیری - که از زبان فارسی به وام گرفته شده‌اند - از روش بررسی تغییرات خاص دستوری که براساس تغییرات درونی و درزمانی زبان کشمیری قابل توجیه نبودند، بهره گرفتیم و برای مطالعه تغییرات آوایی وامواژه‌های زبان فارسی در زبان کشمیری به بررسی تطبیقی آوایی وامواژه‌ها پرداختیم. البته این نکته را نیز باید اضافه کرد که تأثیر زبان فارسی بر زبان کشمیری تنها مختص به وامواژه نبوده است؛ بلکه بر ژرف‌ساختهای زبان کشمیری، همانند ساخت دستوری نیز تأثیر گذاشته است که مجال پرداختن به آن در این مقاله نیست و نگارندگان امیدوارند در پژوهش‌های بعدی به این موضوع مهم نیز پردازند.

۴. زبان کشمیری

زبان کشمیری که در گویش مردم کشمیر کوشور^{۱۰} گفته می‌شود، از گروه زبان‌های داردی از خانواده زبان‌های هندوایرانی است (Masica, 1991: 108). اما وامگیری زبانی از زبان‌های هندوآریایی و ایرانی که در گذر زمان با آن‌ها در تماس بوده، باعث شده که این زبان ویژگی‌های زبان‌شناسی همانند آن‌ها را پیدا کند و در طبقه‌بندی زبانی میان زبان‌های هندوآریایی و ایرانی قرار گیرد. زبان کشمیری در درجه کشمیر و پرامون آنجا در ایالت جامو و کشمیر هند رواج دارد و چهار میلیون نفر در آنجا بدان سخن می‌گویند. شمار چشمگیری از سخن‌گویان کشمیری در ایالت‌های دیگر هند زندگی می‌کنند. حدود صدهزار نفر در پاکستان به کشمیری سخن می‌گویند. از مهم‌ترین گویش‌های این زبان می‌توان به کشتواری^{۱۱}، پُگولی^{۱۲} و رَمَبَنی^{۱۳} اشاره کرد. گویش معیار، گویشی است که در سری ناگر، مرکز ایالت جامو و کشمیر، رواج دارد که برای کتابت و آموزش به کار می‌رود^{۱۴} (Koul, 2006: 82).

رواج دارد. دلیل رواج این سه نظام نوشتاری گرایش‌های مذهبی متفاوت در این منطقه است. مسلمانان (که دارای ۹۵٪ جمعیت هستند) برای نوشتن زبان کشمیری از خط فارسی بهره می‌گیرند؛ اگرچه این خط مناسب نوشتن زبان کشمیری نیست؛ زیرا قادر به نشان دادن واژه‌های مختلف این زبان نیست. هندوهای کشمیری از نظام نوشتاری شاراد^{۱۰} برای نوشتن و در کتاب‌های منتشرشده امروزی از خط بوناگری^{۱۱} نیز استفاده می‌کنند.

۵. عناصر زبان فارسی در زبان کشمیری

همان‌گونه که گفته شد، آثار نفوذ زبان‌های ایرانی را می‌توان در زبان کشمیری پیش از گسترش اسلام در آن منطقه پیدا کرد؛ زیرا واژه‌هایی که شمار آن‌ها بسیار است، قبل از این‌که اسلام به دست عارفان ایرانی در آن سرزمین گسترش پیدا کند، وارد زبان کشمیری شده بود. با استقرار حکومت اسلامی در شمال غربی هند، در نیمه نخست سده ۱۱ م، واژه‌های عربی-فارسی وارد زبان هندی آن زمان شده بودند. در این مطالعه به بررسی وامگیری واژگانی همراه با تغییرات واژی واژه‌های فارسی در زبان کشمیری، تأثیر وندازایی و واژگان مرکب، انتقال واژگان برای بیان مفاهیم گوناگون و تغییرات معنایی واژگان فارسی در کشمیری پرداخته شده است.

۱-۵. وامگیری واژگانی

بخش مهمی از گسترش دامنه واژگان زبانی است که در نتیجه برخورد دو زبان یا توسط یک زبان میانجی صورت می‌گیرد. زبان کشمیری همانند دیگر زبان‌های هندوآریایی، بیشتر واژگان خود را از زبان‌های سنسکریت، فارسی و انگلیسی گرفته است (Koul, 2012: 57). اما واژه‌های زیادی را هم از زبان هندوآریایی آغازین حفظ نموده است. پیکره واژگانی این زبان عناصر بسیاری را از زبان‌های داردی، سنسکریت، پنجابی، فارسی و عربی در خود حفظ کرده است. واژه‌های عربی بیشتر از طریق زبان فارسی وارد زبان کشمیری شده‌اند؛ هرچند که این زبان به صورت مستقیم نیز واژه‌هایی را از زبان عربی وام گرفته است. زبان کشمیری مسلمانان با هندومذهبان تفاوت‌هایی دارد؛ زیرا گرایش‌های مذهبی در گزینش واژگان نیز مشهود است. مسلمانان بیشتر واژه‌های عربی و فارسی را در گفتار، آموزش و کتابت استفاده

می‌کنند. در این حوزه‌ها مردم هندومنذهب کشمیر، بیشتر تمایل دارند از واژگان سنسکریت بهره‌بردارند. به دلیل ارتباط طولانی‌مدت زبان فارسی و کشمیری، شمار واژه‌هایی که از زبان فارسی وارد زبان کشمیری شده است، بیش از زبان‌های دیگر است. این واژه‌ها کمک در طول شش سده در همه زمینه‌ها در این زبان راه پیدا کرده‌اند. این واژه‌ها را از دیدگاه سه سیاق^{۱۷} مذهبی، تجاری و حقوقی می‌توان طبقه‌بندی کرد. گفتنی است واژه‌هایی که در بخش سیاق آورده شده، از مقاله کول (2012) و از کتاب تاریخ زبان و ادبیات کشمیری نوشته ناجی منور و شفیع شوق استخراج شده است و واژه‌های ذکر شده در بخش معناشناسی، مطابق روشی که در بخش روش پژوهش گفته شد، از واژه‌نامه‌های زبان کشمیری استخراج شده است.

۵-۱-۱. سیاق

در رویکرد هالیدی^{۱۸}، سیاق به‌گونه‌ای زبانی گفته می‌شود که با بافت موقعیتی رابطه دارد و از سه مؤلفه موضوع، شیوه و عامل/ عاملانِ سخن تشکیل شده است. در تعریف دیگر می‌توان گفت که سیاق به‌گونه‌ای از زبان اطلاق می‌شود که مربوط به ویژگی‌های گفتمانی کلام یا متن است. از انواع سیاق می‌توان به سیاق اداری، روزنامه‌ای، درزشی، علمی، تجاری، ادبی و پسیاری از حرفه‌ها و تخصص‌ها اشاره کرد (Biber & Conrad, 2009: 47). کول (2012) و ام واژه‌های فارسی در زبان کشمیری را با رویکرد سیاق در سه بخش ساماندهی کرده است؛ اما این بخش‌بندی فقط جنبه کاربردی همزمانی دارد. با توجه به پیشینه طولانی پیوند زبان فارسی و کشمیری لازم است که ام واژه‌ها از لحاظ معناشناسی تاریخی و تحولات معنایی نیز بررسی شوند تا پسیاری از نکات مبهم این پیوند تاریخی آشکار شود. در زیر، نمونه‌هایی از واژه‌هایی آورده شده است که در سه سیاق ذکر شده در کشمیری از فارسی اخذ شده است. ناگفته نماند که دسته‌بندی سیاق‌ها براساس دسته‌بندی کول (2012) آورده شده است:

۱-۵. سیاق مذهبی^{۱۹}

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	فارسی
قبر	Kabar	قبر
طلسم / سحر	Təvis	تعویذ
خدا	khoddā	خدا
زیارتگاه، آرامگاه	Dargāh	درگاه
رشوه	Rišvath	رشوه

۱-۵. سیاق حقوقی^{۲۰}

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	فارسی
دشمنی	Adāvath	عداوت
متحد	Mutihid	متحد
مدعی	Mudayī	مدعی
مقام	Mukām	مقام

۱-۵. سیاق تجاری^{۲۱}

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	فارسی
قرض	Karzi	قرض
تجارت	tijārath	تجارت
ثروتمند	māldar	مالدار
کرایه	kirāyi	کرایه
زیان	khsāryi	خسارت

۵. معناشناسی

علاوه بر طبقه‌بندی سیاقی و امواژه‌های فارسی در زبان کشمیری، می‌توان آن‌ها را از دیدگاه معناشناسی نیز مورد بررسی قرار داد. معناشناسی زبانی به دنبال مطالعه علمی و روشنمند معنا است و روابط مفهومی از قبیل شمول معنایی، چندمعنایی و تقابل معنایی و هممعنایی - که بیانگر روابطی در نظام معنایی زبان، میان معانی و مفاهیم واژه‌ها است (Katz, 1979: 360) -

مورد توجه قرار می‌گیرد. بسیاری از واژه‌های فارسی در کشمیری با همان معنای خویش رایج هستند و دچار تغییرات معنایی نشده‌اند:

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	فارسی
تاب و تحمل	Tāb	تاب
نماینده	gumāšti	گماشته
گناه	gɔnāh	گناه
پاک، ناب	Pāk	پاک

تحولات معنایی در واژگان زبان به صورت‌های گوناگونی در دو حوزه علتهای اجتماعی و روان‌شناختی همچون تخصیص معنایی^{۲۲}، توسعی معنایی^{۲۳} و تغییر معنایی^{۲۴} رخ می‌دهد (صفوی، ۱۳۷۹: ۱۹۵). در ادامه، وامواژه‌های زبان فارسی از دیدگاه رویکرد همزمانی در حوزه معناشناصی در سه حوزه تخصیص معنایی، توسعی معنایی و تغییر معنایی مورد بررسی قرار گرفته است.

۱-۲-۵. تخصیص معنایی

نوعی از تغییر معنایی است که در آن معنی واژه محدودتر و اختصاصی‌تر می‌شود؛ به عبارت دیگر از فراخنایی پهناور به تنگایی کم‌دامنه می‌رسد. یا می‌توان گفت در روند دگرگونی معنایی به فرجام خویش می‌رسد (صفوی، ۱۳۷۹: ۱۴۹).

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	فارسی
قصر	Mēhal	محل
گدا	Phaqir	فقیر
آبگوشت	ābgoš	آب‌گوشت
صندلی	Kuris	کرسی

گفتنی است این تخصیص یا محدود شدن حوزه معنایی ممکن است در زبان فارسی رایج امروز ایران نیز پیش یا پدید آمده باشد: مثل گدا و آبگوشت.

۲-۵. توسعی معنایی

فرآیندی است که با عنوان تعمیم معنایی نیز شناخته می‌شود و در آن معنی واژه گسترده‌تر یا فراگیرتر از معنای پیشین خود می‌گردد. شماری از واژه‌ها پس از پیوند با مفهومی خاص، می‌تواند با گذشت زمان، با مفاهیمی که با مفهوم نخست در فضای مفهومی مشترکی جای می‌گیرند، پیوند برقرار کند و معنی خویش را گسترش دهد (همان: ۱۵۲).

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	فارسی
ارتفاع	Kad	قد
زیارتگاه، آرامگاه	dargāh	درگاه
دادگاه	adālath	عدالت
شامل	Darij	درج

۳-۵. تغییر معنایی

تغییر معنایی می‌تواند ناشی از شکل‌گیری مصداق‌ها یا مفاهیم جدید به دلیل تغییرهای علمی، سیاسی و یا فرهنگی و اجتماعی - که بر درک ما از ابزارها، مردم، مفاهیم و مانند آن تأثیر می‌گذارد - یا دلایل تاریخی باشد. همچنین تغییر می‌تواند به دلیل تغییر زبان‌های دیگری که این زبان با آن‌ها در تماس است، به وجود بیاید (بختیاری، ۱۳۸۴: ۱۲۴).

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	فارسی
جمعیت	ābədi	آبادی
پول ^{۲۰}	zar	زر
گل سرخ	golāb	گلاب

۳-۵. تغییرات واجی

وامگیری واجی و آوایی پدیده‌ای چندان معمول نیست و هنگامی اتفاق می‌افتد که شمار افراد دوزبانه گویشوران زبان وامدهنده و گویشوران زبان وامگیرنده بسیار زیاد باشد - (Silva, 1994: 108). با توجه به این‌که زبان فارسی هشت سده در سرزمین کشمیر، زبان

درباری و رسمی بوده و شمار سخن‌گویان هر دو زبان فارسی و کشمیری فراوان بوده است، وامگیری واجی چندان دور از انتظار نیست. واژگان فارسی برای هماهنگ‌شدن با ویژگی‌های نظام واجی و آوایی زبان کشمیری تحولات واجی گوناگونی را در زبان کشمیری پشت سر گذاشته‌اند. برخی از تحولات و دگرگونی‌های واجی واکه‌ها و همخوان‌ها در زیر به اختصار بررسی شده‌اند.

۵-۳-۵. تغییرات واکه‌ای

تغییرات آوایی زیر در واژگانی که از زبان فارسی وارد زبان کشمیری شدند، رخداده است.
۱-۱-۳-۵. در عناصر وامگرفته‌شده از زبان فارسی، پدیده میان‌هشت واکه‌ای^{۶۰} باعث شکسته شدن خوش‌های همخوانی در هجای پایانی واژه‌ها شده است؛ زیرا در زبان کشمیری در پایان واژه، خوش‌های همخوانی قرار نمی‌گیرد (Kak et al., 2008: 118).

فارسی: *darj* درج < کشمیری: *darijj* «شامل».

فارسی: *barg* برگ < کشمیری: *bərīg* «برگ».

۲-۱-۳-۵. واکه افتاده میانی /a/ به واکه مرکزی و نیم‌باز /ə/ تغییر یافته است.

فارسی: *barg* برگ < کشمیری: *bərīg* «برگ».

فارسی: *mahal* محل < کشمیری: *məhal* «قصر».

۳-۱-۳-۵. اگر واکه پسین کشیده /ā/ پیش از یک همخوان و واکه /i/ قرار گرفته باشد، به واکه پسین /ə/ تحول می‌یابد.

فارسی: *ābādi* آبادی < کشمیری: *ābədi* «جمعیت».

فارسی: *tārikh* تاریخ < کشمیری: *tərikh* «تاریخ».

۴-۱-۳-۵. واکه‌های پیشین /ə/ و /e/ در ابتدای واژه به /ye/ و /yi/ تغییر یافته‌اند.

فارسی: *e'tebār* اعتبار < کشمیری: *yētibār* «باور و عقیده».

فارسی: *i'ntezār* انتظار < کشمیری: *yēntizār* «منتظر، چشمبهراه».

فارسی: *e'zat* عزت < کشمیری: *yēzat* «احترام».

۵-۱-۳-۵. واکه پسین افراشته /o/ به واکه پسین /ə/ تحول یافته است.

فارسی: *kodā* خدا < کشمیری: *khōdāh* «خدا».

فارسی: gonāh < گناه > کشمیری: گناه «گناه».

۱-۳-۶. در ابتدای واژه، واکه افزایش /o/ به /v/ تغییر یافته است.

فارسی: ostād? استاد < کشمیری: vostād «استاد».

فارسی: omid? امید < کشمیری: vōmēd «امید» (نک. شیراز، ۱۹۹۷: ۱۸).

۱-۳-۷. واکه /ō/ جایگزین واکه مرکب /ow/ شده است.

فارسی: mowqe موقع < کشمیری: mōki «فرصت».

فارسی: dōr دور < کشمیری: dōr «دور، دوره».

۱-۳-۸. در برخی از بافت‌های هجایی، کاهش واکه‌ای^{۳۷} رخ داده است. برای نمونه در

واژه زیر واکه /i/ حذف شده است:

فارسی: arizanevis/ «عریضه‌نویس» < کشمیری: arzānavis «عرضه‌نویس».

۲-۳-۵. تغییرات همخوان‌ها

تغییرات همخوانی زیر در واژه‌هایی که از زبان فارسی وارد زبان کشمیری شده‌اند، روی داده است.

۱-۲-۳-۵. همخوان انسدادی کامی /k/ جایگزین همخوان نرم کامی انسدادی /q/ شده است.

فارسی: qad قد < کشمیری: kad «ارتفاع».

فارسی: qarār قرار < کشمیری: karār «استراحت».

۲-۲-۳-۵. همخوان سایشی کامی /k/ به همخوان چاکنایی کامی انسدادی /kh/ تحول یافته

است.

فارسی: kāss خاص < کشمیری: khaās «خاص، ویژه».

فارسی: kām خام < کشمیری: khām «خام».

۳-۲-۳-۵. همخوان واکدار کامی سایشی /g/ به همخوان کامی انسدادی /g/ تغییر یافته

است.

فارسی: ġolām غلام < کشمیری: golām «خدمتکار».

فارسی: bāg باغ < کشمیری: bāg «باغ».

۴-۲-۳-۵. همخوان سایشی لبی-دندانی واکدار /f/ به همخوان بی‌واک دولبی دمیده /ph/

تحول یافته است.

فارسی: *fāgīr* فقیر < کشمیری: *phaqir* «گدا».

۵-۲-۵. همخوان بیواک انسدادی دندانی غیر دمیده /t/ به همخوان انسدادی دندانی دمیده /th/ تحول یافته است.

فارسی: *ḡalāṭ* غلط < کشمیری: *galath* «غلط، اشتباه».

فارسی: *ādat* عادت < کشمیری: *adath* «عادت».

۵-۲-۶. همخوان بیواک کامی انسدادی غیر دمیده /k/ به همخوان انسدادی کامی دمیده /kh/ تغییر پیدا کرده است.

فارسی: *pāk* پاک < کشمیری: *pākh* «ناب».

فارسی: *nāzok* نازک < کشمیری: *nōzukh* «ظریف».

۵-۲-۷. همخوان واکدار دندانی انسدادی دمیده /d/ در واژه زیر به عنوان میان هشت همخوانی^{۲۸} اضافه شده است.

فارسی: *barābdari* برابری < کشمیری: *barābdari* «برابری و یکسانی».

فارسی: *tanur*^{۲۹} تنور < کشمیری: *tandūr* «تنور».

و در واژه زیر همخوان دولی انسدادی واکدار /b/ اضافه شده است؛ البته همخوان /b/ بعد از همخوان دولی خیشومی /m/ افزوده می شود. این پدیده واجی در زبان کشمیری بسیار رایج است و نه تنها در حوزه واژگان قرضی فارسی رخ نداده است، بلکه در دیگر وام واژه ها و واژه های اصیل کشمیری هم همخوانی به عنوان میان هشت افزوده می شود.

فارسی: *kamar* کمر < کشمیری: *kambar* «کمر».

۵-۲-۸. هنگامی که همخوان /t/ انسدادی دندانی غیر دمیده بیش از همخوان /s/ سایشی نرم کامی قرار بگیرد، حذف می شود. این پدیده را می توان کاهش خوش همخوانی^{۳۰} نامید.

فارسی: *mast* مست < کشمیری: *mas* «مست».

فارسی: *zabardast* زبردست < کشمیری: *zabardas* «قوی».

فارسی: *ābgošt* آبگوشت < کشمیری: *ābgoš* «آبگوشت گوساله».

گاهی موقع، همخوانی که در انتهای واژه قرار گرفته حذف می شود؛ همانند:

فارسی: *konj* کنج < کشمیری: *ku:n* «گوشه».

۹-۲-۳-۵. آخرین همخوان که پیش از /ا/ قرار می‌گیرد، به یک همخوان کامی تغییر می‌یابد و /ا/ سپس حذف می‌گردد.

فارسی: bāzī < کشمیری: bāzī «بازی».

فارسی: korsi < کشمیری: kuris «صنایلی».

خوشة همخوانی /xw/ فارسی آغازی بازمانده /xw/ فارسی میانه است. فارسی باستان نیز این خوشة همخوانی را از /huv/ فارسی باستان به ارت برده است (طاهری، ۱۳۸۹: ۷۳). سیر تحول این خوشة همخوانی را می‌توان از ایرانی آغازین تا فارسی نو و ورود آن به کشمیری به صورت زیر نشان داد:

ایرانی آغازین: /huv/ > فارسی باستان: /huv/ > فارسی میانه: /xw/ > فارسی آغازی: /xw/ > فارسی نو: /xo/ / / > کشمیری: /x/

در این زمینه یک اشتباہ و ایراد دیگری که می‌توان از آقای کول گرفت، این است که وی (2011) گفته است اگر همخوان دولی نیم واکه / / فارسی پس از همخوانی قرار گیرد، حذف خواهد شد. با توجه به مثال‌هایی^۳ که از زبان فارسی آورده، می‌توان پی برد که این همخوان به‌اصطلاح «واو معدوله» است که صورتی تحولی یا املای تاریخی دارد که در زبان فارسی نو تلفظ نمی‌شود. این خوشة همخوانی /x/ در فارسی آغازی تلفظ می‌شده است، اما خوشة همخوانی /x/ فارسی آغازی در فارسی نو به صورت‌های زیر (پاورقی) درآمده است (ابوالقاسمی، ۱۳۸۱: ۲۶).

۴-۵. وامگیری دستوری

وامگیری عناصری از زبان فارسی و ترکیب آن با همکردهای کشمیری، یکی از شیوه‌های وامگیری است که موجب گسترش واژگان زبان کشمیری شده است (Silva-Corvalan, 1994: 83). وامگیری دستوری نسبت به وامگیری واژگانی، بسامد پایین‌تری دارد. گاهی الگوی دستوری و گاهی عامل دستوری از زبانی به زبان دیگر انتقال می‌یابد. دستور زبان به‌آسانی الگوهای دستوری زبان دیگر را در نظام دستوری خویش نمی‌پذیرد و این نوع وامگیری مستلزم ایجاد پیوندها و روابط بلندمدت و پیوسته میان دو جامعه زبانی و با نفوذ فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی یکی بر دیگری است (Matras, 1998: 287). وامگیری دستوری

واژه‌ها از نظر ساختمان به انواع ساده (بسیط)، مرکب، مشتق و مشتق مرکب تقسیم می‌شوند؛ اما در فرآیند وامگیری، گاه این ساختمان دچار تغییر می‌شود و عنصر قرضی می‌تواند در زبان مقصد به گونه‌های متفاوتی همانند موارد زیر ظاهر شود. (در این بخش پیشوندها و پسوندهای دستوری از کتاب دستور زبان فارسی جلد ۱ نوشته انوری و گیوی (۱۳۶۷) استخراج شده است). تأثیر ساختواژه فارسی بر کشمیری به دو روش وندافزایی و ترکیب بوده است.

۱-۴-۵. وندافزایی

یکی از شیوه‌های واژه‌سازی زبانی در حوزه ساختواژه و در بخش اشتقاد وندافزایی است که در آن یکی از وندها به درون یک واژه ساده افزوده می‌شود و یک واژه جدید ساخته می‌شود. وندها تکواژه‌ای وابسته‌ای هستند که به تهایی و مستقل به کار نمی‌روند. وندها از نظر محل قرار گرفتن‌شان نسبت به پایه واژه به سه گروه پیشوند، پسوند و میانوند تقسیم می‌شوند. از آن جهت که زبان فارسی به معنی مصطلح در بین زبان‌شناسان فاقد میانوند^{۲۲} است (کلاباسی، ۱۳۷۱: ۲۴)، بنابراین بررسی تأثیر وندافزایی فارسی بر کشمیری تنها در پسوندافزایی و پیشوندافزایی خواهد بود (Kahnemuyipour, 2000: 33-34).

۱-۴-۵. نمونه‌هایی از پیشوندهای فارسی که به واژگان کشمیری افزوده شده‌اند:

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	پایه کشمیری	پیشوندهای فارسی
بی‌وارث/بی‌نشان	bebuj	Buj	بی
ناهموار	besom	Som	بی
بی‌حیا	bemādech	Mādech	بی
بی‌آرام	bisokh	Sokh	بی

همان‌گونه که در بخش پیشینهٔ پژوهش گفته شد، کول (2011) عناصر زبان فارسی را در زبان کشمیری بررسی کرده است؛ اما او به اشتباه دو واژه «هر» و «کم» فارسی را به عنوان پیشوند آورده است. از آنجا که این دو واژه در زبان فارسی تکواژه‌ای مستقلی هستند باید در بخش ترکیب واژگان گنجانده شوند.

فارسی: هر < کشمیری: harkāh = har- + kāh «هرکسی».

فارسی: کم < کشمیری: kamzān = kam- + zān «کسی که داشت کمی دارد».

۲-۱-۴-۵. همچنین پسوندهای فارسی به عناصر واژگانی کشمیری پیوند خورده‌اند.

فارسی: دار-: مادهٔ مضارع از مصدر «داشتن» < کشمیری: lət̪dār = lət̪'- + dār- «دمدار».

۳-۱-۴-۵. پسوندهای کشمیری به واژگان پایهٔ فارسی افزوده شده‌اند.^{۳۳}

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	پایهٔ فارسی	پسوندهای کشمیری
روی میز	mēzas	میز	-as
در بیچارگی	gariban	غريب	-an
شامگاهان	šāmpat	شام	-pət
تحت نظر	nazrital	نظر	Tal
غازدار	dukānvöl	دکان	-völ
نقشه‌کش	nakshigor	نقشه	-gor

۴-۱-۴-۵. نمونه‌هایی از پسوندهای فارسی که به واژگان پایهٔ کشمیری پیوند خورده‌اند.^{۳۴}

معنی واژه در کشمیری	کشمیری	پایهٔ کشمیری	پسوندهای فارسی
طبلزن، طبلچی	Tabalči	طبل	چی
معتاد به تریاک	Afimči	افیم	چی
سرکشی	Badmāšgi	بدماش	گی
حیله‌گر	Cālbāz	چال	باز
ثروتمند	Dōlatmand	دولت	مند

۲-۴-۵. ترکیب^{۳۵}

هر زبانی قواعد ویژه‌ای برای ساخت ترکیب‌ها دارد. در زبان فارسی هر ترکیبی از دو (یا چند) جزء ساخته می‌شود که یکی از آن‌ها دیگری را توصیف می‌کند؛ جزء توصیف‌کننده می‌تواند اسم، صفت یا یک عبارت قیدی باشد و جزء دوم که بدین صورت توصیف می‌شود؛ اسم، صفت و یا مادهٔ فعلی خواهد بود (لازار، ۱۳۸۴: ۳۰۸). در زبان کشمیری علاوه بر بهکارگیری قواعد خاص برای ساخت واژه‌های ترکیبی، از بن‌واژه‌های فارسی هم در این ساخت‌ها بهره گرفته شده است.

۵-۴-۲-۱. بنوازه‌های فارسی به عنوان عنصر دوم سازندهٔ ترکیب به کار رفته است^{۳۷}:

بنوازه‌های فارسی	کشمیری	کشمیری	معنی واژه در کشمیری
آش	Tsok	Tsokātaś	بسیار ترش
جان	Zou	Zoujān	جان و دل
پوشک	Palu	paluvpušāk	لباس
سیاه	Kerhon	Kerhoniāh	سیاه سیاه
رواج	rith	Rithrivāj	رسم

دوگان‌سازی یک پدیدهٔ زبانی جهانی است که برخی از انواع آن در همهٔ زبان‌ها دیده می‌شوند و برخی دیگر تنها در برخی زبان‌ها مشاهده می‌گردد (امینی، ۱۳۹۳: ۴۶).

این ساخته‌ها، نوعی از فرآیند تکرار یا دوگان‌سازی به شمار می‌روند؛ اما با هیچ‌کدام از تعریف‌های ارائه‌شده در مورد فرآیند تکرار مطابقت ندارند؛ زیرا فرآیند تکرار یا دوگان‌سازی فرآیندی ساخت‌واژی است که در اثر عملکرد آن، بخشی از پایه یا کل آن مضاعف می‌شود (Haspelmath, 2001: 29). اما ساخته‌های بالا شامل دو واژهٔ متفاوت از دو زبان متفاوت (بخش نخست، کشمیری و بخش دوم، فارسی) با معنای مشابه هستند که احتمالاً به قیاس با ساخته‌ای دیگر دوگان‌سازی ساخته شده‌اند.

۵-۴-۲-۲. در زیر نمونه‌هایی از بنوازه‌های فارسی به صورت عنصر نخست سازندهٔ ترکیب به کار رفته است:

فارسی: بخت < کشمیری: bakhtibod = bakhti + bod «خوش‌شانس».

فارسی: دین < کشمیری: dindarim = din + darim «ایمان».

فارسی: موم < کشمیری: mōmbət = mōm + bət «شمع».

۶ نتیجه‌گیری

ارتباط بین کشمیر و ایران هم از لحاظ سیاسی و هم از لحاظ فرهنگی از گسترش و عمقی فراوان بخوردار بوده است و وامگیری واژگان از زبان فارسی به پختگی و باروری زبان

کشمیری افزوده است و در بیان مفاهیم و توصیف پدیده‌های گوناگون باعث غنای بیشتر زبان گردیده است. دلایل اصلی ورود واژدها و عناصر زبانی فارسی در زبان کشمیری، روابط فرهنگی و سیاسی بوده که در این سده‌های طولانی وجود داشته است. مهم‌تر از آن، بسیاری از واژدها نه به‌نهایی، بلکه همراه مشتقها و ترکیب‌های خود در زبان کشمیری به کار رفته‌اند و در ساخت واژگان، نظام آوایی و ساخت دستوری در کشمیری تأثیر گذاشته‌اند. همچنین در طول این سده‌های طولانی برخی واژگان فارسی و عربی وارد شده در زبان کشمیری دچار تغییرات معنایی همانند تخصیص و توسعه معنایی و یا دگرگونی معنایی شده و از مفهوم و مصدق نخستین خود در زبان مبدأ دور شده‌اند.علاوه بر این، وامواژه‌های فارسی و عربی در زبان کشمیری برای تناسب یافتن با نظام آوایی زبان کشمیری دچار تحول و دگرگونی آوایی شده‌اند و از تلفظ نخستین خود در زبان وامدهنده فاصله گرفته‌اند. در بخش دستور زبان امروزی زبان کشمیری، واژه‌سازی زبان با وندازایی و ترکیب، تحت تأثیر زبان فارسی قرار گرفته است؛ در برخی از واژه‌های کشمیری پسوندهایی از فارسی افزوده شده است و یا برخی از واژه‌های فارسی با پسوندهای کشمیری ترکیب شده است. نوآوری پژوهش در این نکته نهفته است که مطالعات پیشین که به بررسی وامگیری زبان کشمیری از زبان فارسی پرداخته‌اند، تغییرات معنایی وامواژه‌های زبان فارسی در زبان کشمیری را مورد بررسی قرار نداده‌اند، اما در این پژوهش تغییرات معنایی وامواژه‌ها همراه با مثال‌های مربوط به آن آورده شده است. همچنین برخی از عناصر دستوری در واژه‌سازی، همانند ساخته‌های شبیه به دوگان‌سازی- که پژوهشگران قبلی نادیده گرفته‌اند، در این پژوهش گنجانده شده است.

۷. پی‌نوشت‌ها

1. سیک به معنای شاگرد، یک دین یکتاپرستی است که در سده پانزدهم میلادی به دست گورو نانک در منطقه پنجاب شبه‌قاره هند بنیان نهاده شد و به دست ده‌گوروی پسین گسترش داده شد. این آیین با بیش از سی میلیون پیرو، پنجمین دین سازمان یافته جهان است (Singh, 2006: 15).

2. Hindu Pandits
3. Rajatarangini

واژه راج‌ترنگینی به معنای «رودهای پادشاهان» است. این واژه نام کتابی است که در سده دوازدهم میلادی توسط برهمن پاندیت کلهن کشمیری در زمینه وقایع تاریخی پادشاهان شمال غرب هند، به‌ویژه کشمیر به زبان سنسکریت و به شعر نوشته شده است. این اثر در زمان پادشاهی

زینالعابدین شاهمیری به فارسی برگردانده شده است و عنوان فارسی آن «بحرالاسمر» است (Stein, 2007: 15, 28). ۴. یکی از ایالت‌های امیرنشین پاکستان.

5. Sir George Abraham Grierson (1851-1941)
6. Pisaca languages
7. George Fraser Black (1866-1948)
8. استاد Braj B Kachru 1932 in Srinagar, Kashmir, India) ایلی نوی.

9. Omkar N. Koul (1941) زبان‌شناس هندی

10. kə:sur / kə:śir

11. Kishtwari

12. Poguli

13. Rambani

۱۴. از آن جهت که گویش‌های پوگولی و رمبنی تحت تأثیر زبان دوگری (از خانواده زبان‌های هندوآریایی) بوده‌اند و همچنین گویش مناطق روستایی با مناطق شهری تقواوت‌هایی دارد، گویشی که در این پژوهش مورد نظر نویسنده‌گان بوده، گویشی سیری‌ناگری است.

۱۵. Sarada script نظام نوشتاری شارادا در گذشته برای نوشتن زبان سنسکریت نیز کاربرد داشته است؛ اما امروزه تنها برای نوشتن زبان کشمیری به کار می‌رود ولی در کتابت از آن استفاده نمی‌شود. این خط در سده هشتم میلادی از خط گوتا در شمال هند مشتق شده است.

۱۶. Āgarā: واژه‌ای از زبان سنسکریت است؛ deva در معنای «خدا» و nāgarā «خط شهر» که روی هم رفته به معنای «خط شهر خدا» است. این نظام نوشتاری برای نوشتن زبان سنسکریت، پراکریت، هندی، مراتی و پالی به کار رفته است. از نظام‌های نوشتاری گوپتا در شمال هند و برাহمی مشتق شده است. این خط ترکیبی از الفبا و هجانگار است.

17. Register

18. Michael Alexander Kirkwood Halliday (born 1925)

19. religious register

20. juridic register

21. commercial register

22. narrowing

23. widening

24. semantic change

25. Money

۲۶. Anaptyxis: میان‌هشت در زبان فارسی به دو گونه میان‌هشت همخوان و میان‌هشت واکه بروز می‌یابد. در زبان فارسی فرآیند میان‌هشت همخوان، فرآیند اجباری برای تبدیل ساخت هجایی

نامطلوب به ساخت مطلوب است و با کاربرد ده همخوان، بنا بر شرایط ساخت واژی، نحوی و آوایی میان دو واکه صورت می‌گیرد. اما میان هشت واکه در واژه‌های فارسی اصلی، فرآیندی اختیاری و سبکی است که برای آسانی تلفظ و خوش‌آهنجی به کار می‌رود. این فرآیند در واژه‌های قرضی برای شکستن خوشه همخوانی آغاز واژه به کار می‌رود تا ساخت واژه منطبق بر قواعد هجاء‌آرایی زبان فارسی شود. (نک. عباسی، زهراء ۱۳۹۳). «فرآیند «میان هشت» در زبان فارسی: بافت آوایی یا شرایط ساخت واژی». *جستارهای زبانی*. د. ۵. ش ۲ (پیاپی ۱۹)، صص ۱۱۷-۱۴۵).

27. vowel reduction

28. excrescence

۲۹. tandür Tanur: در خراسان نیز رایج است: تنور با تلفظ «تندور»

30. cluster reduction

۳۰. مثال‌های همخوان دولبی نیم‌واکه /v/ فارسی:

الف. فارسی آغازی: /xv/ پیش از واکه‌های کشیده ā و ē > فارسی نو: /k/

فارسی آغازی: xvāhar > فارسی نو: kāhar «خواهر».

فارسی آغازی: xvāb > فارسی نو: kāb «خواب».

فارسی آغازی: xvāstan > فارسی نو: kāstan «خواستن».

فارسی آغازی: xvēš > فارسی نو: kā «خویش».

فارسی آغازی: /xva/ > فارسی نو: /ko/

فارسی آغازی: xvad > فارسی نو: kod «خود».

32. Infix

33. Kashmiri suffixes added to Persian Lexemes

34. Examples of Persian suffixes to Kashmiri lexemes

۳۵. ترکیب در زبان‌شناسی، بن‌واژه‌ای است که بیش از دو ستاک دارد و فرآیندی از ساخت واژه است که بن‌واژه‌های ترکیبی را به وجود می‌آورد. معنای این بن‌واژه مرکب ممکن است تقافت بسیاری با معناهای عناصر سازنده‌اش داشته باشد (Matthews, P.H, 1991).

36. Persian Stems as Second Element of Compounding

۸ منابع

- ابوالقاسمی، محسن (۱۳۸۱). *دستور تاریخی زبان فارسی*. تهران: سمت.
- امینی، رضا (۱۳۹۲). «دوگان‌سازی در زبان ترکی». *دوماهنامه جستارهای زبانی*. د. ۵. ش

۳ (پیاپی ۱۹). صص ۲۷-۵۴.

- انوری، حسن و حسن احمدی گیوی (۱۳۶۷). *دستور زبان فارسی* (ج ۱). تهران: فاطمی.
- بختیاری، رحمان (۱۲۸۴). «درآمدی بر معنی‌شناسی تاریخی». *مجله مطالعات ایرانی*. س ۴. ش ۷. صص ۱۱۵-۱۳۰.
- پیرغلام، حسن (۱۳۷۹). *تاریخ حسن*. ج ۲. کشمیر: سازمان تحقیق و اشاعات سری ناگر.
- رادفر، ابوالقاسم (۱۳۸۵). *کشمیر، ایران صغیر*. تهران: مرکز آفرینش‌های فرهنگی.
- سبحانی، توفیق (۱۳۷۷). *نگاهی به تاریخ و ادب فارسی در هند*. تهران: شورای گسترش زبان و ادبیات فارسی.
- صفوی، کوروش (۱۳۷۹). *درآمدی بر معنی‌شناسی*. تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.
- طاهری، اسفندیار (۱۳۸۹). «تحول h-ایرانی باستان در گویش‌های ایرانی». *زبان‌شناسی*. ش ۲. صص ۷۱-۸۶.
- کلباسی، ایران (۱۳۷۱). *ساخت اشتقاقي واژه در فارسی امروز*. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- لازار، ژیلبر (۱۳۸۴). *دستور زبان فارسی معاصر*. ترجمه مهستی بحرینی. تهران: هرمس.
- ناجی منور و شفیع شوق (۱۳۹۱). *تاریخ زبان و ادب کشمیری*. کشمیر: علی محمد سنز.
- شیراز مجله دو ماهه (۱۹۹۷). جلد ۲۱. ش ۱. کشمیر: آکادمی فرهنگی و هنر کشمیر.

References:

- Abolghasemi, M. (1996). *A Historical Grammar of the Persian language*, Tehran: SAMT [In Persian].
- Amini, R. (2014). “Reduplication in Turkish language” *Bimonthly “Jastarhaye Zabani”* Vol.5. No.3 (Successive 19). Pg No. Pp27-54.Tehran [In Persian].
- Anwari, H. & H. Ahmad Ghevi (1988). *Grammar of the Persian language*. Tehran: SAMT [In Persian].
- Bakhtiyari, R. (2005). “Introduction to Historical Semantics”. *Journal of Iranian Studies*. Serial 4. No. 7. Pp. 115-130 [In Persian].
- Bamzai. N. K. Prithivi (1973). *A History of Kashmir. Political Social, Cultural, from*

the Earliest Times to the Present Day. 2nd ed. Delhi: Metropolitan Book Col.

- Biber, Douglas & S. Conrad (2009). *Register, Genre and Style*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Black, G. F. (1916). *Romanian and Dard*. New York: Public library.
- Grierson Abraham, G. (1906). *The Pisaca Languages of North-western India*. London: Royal Asiatic society.
- ----- (1985). *A Dictionary of the Kashmiri Language: Compiled Partly from Materials Left by the Late Pandit Isvara Kaula*. India: D.K. Publishers Distributors.
- ----- (2012). *A Dictionary of the Kashmiri Language: Compiled Partly from Materials Left by the Late Pandita Series*. No, Assisted by Mahamahopadhyaya Lab, forgotten books.
- Hadi, N. (1995). *Dictionary of Indo-Persian Literature*. New Delhi.
- Haspelmath, Martin. A. (2001). *Language Typology and Language Universals: An International Handbook* (Vol. 20). Berlin: Walter de Gruyter.
- Jettmar, K. (1991). "Chilas". *Encyclopaedia Iranica*. Vol. V. Fasc. 4. Pp. 401-403.
- Kachru. B. Braj (1969). *Kashmiri and Other Dardic Languages*. In Sebeok T A (ed). Current trends in Linguistics 5: linguistics in South Asia. Paris: the Hague museum.
- Kahnemuyipour, A. (2000). *On the Derivationality of some Inflectional Affixes in Persian*. Chicago: LSA.
- Kak. A.; A. Panzoo; F. Oveesa & M. Nazima (2008). "Phonological variation in Srinagar variety Of Kashmiri". *Nepalese Linguistics*. Vol. 23. Pp. 116-25.
- Kalbasi, I. (1992). *Construction of Derivative Word in the Modern Persian*. Tehran: Institute for Humanities and Cultural Studies [In Persian].
- Katz. Jerold. J. (1979). *Semantics and Conceptual change*. MIT Press.
- Koul, N. Omkar & K. Wali (2002). *Kashmiri: A Cognitive-Descriptive Grammar (Descriptive Grammars)*. New York: Routledge.

- Koul, N. Omkar & K. Wali (2006). *Modern Kashmiri Grammar*. Hayettsville, Md.
- Koul, N. Omkar & P. E. Hook (1984). *Aspects of Kashmiri Linguistics*. New Delhi: Bahri Publication Pvt. Ltd.
- Koul, N. Omkar (2012). "Kashmir IV. Persian Elements in Kashmiri". *Encyclopaedia Iranica*. Vol. XVI. Fasc. 1. Pp. 56-61.
- ----- (2005). *Studies in Kashmiri Linguistics*. Delhi: Indian Institute of Languages.
- Lazar, J. (2005), *Modern Persian Literature*. Translated by: Mahasti Bahreini, Tehran, Hermes [In Persian].
- Masica, P. Colin (1991). *The Indo-Aryan Languages*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Matras, Y. (1998). "Utterance modifiers and universals of grammatical borrowing." *Linguistics*. 36. Pp. 281-331.
- Matthews, P.H. (1991). *Morphology*. 2nd edition. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Morgenstierne, G. (1941). *The Phonology of Kashmiri*. In *Acta Orientalia*. Vol. 1. Pp. 79-99. Based on a comparison of transcription systems used for Kashmiri vowels by Grierson, Bailey, Fifth, Stein, Imslie and Govind Kaul; the author discusses the inventory of Kashmiri vowels.
- Naji Monaver & Shafi Shough (2012). *The History of Kashmiri Language and Literature*. Kashmir, Ali Mohammad & sons Publishers [In Persian].
- Peer Gholam, H. (2000). *Hassan's History*. Vol.2. Kashmir, Research & Publications Center, Kashmir [In Persian].
- Radfer, A. (2006). *Kashmir, the Little Iran*. Tehran: Center for Cultural Innovations [In Persian].
- Safavi, K. (2000). *Introduction to Semantics*. Tehran: Islamic Propegation Organisation [In Persian].

زن

نیشر علمی صوفی و همکاران

بررسی تأثیر عناصر دستوری...

- Shiraz, Bi-monthly Journal (1997). Vol. 31. No. 1. pg No. 17-20. Kashmir. J. & K. Acadamey of Art, Culture & Languages [In Persian].
- Silva-Corvalan, C. (1994). *Language Contact and Change: Spanish in Los Angeles*. Oxford: Clarendon Press.
- Sims-Williams, N. (1989). *Sogdian and other Iranian Inscriptions of the Upper Indus I*. Corpus Inscriptionum Iranicarum, London.
- Singh, Kh. (2006). *The Illustrated History of the Sikhs*. India: Oxford University Press.
- Sobhani, H. (1999). *The History of Persian Literature in INDIA at a Glance*. Tehran. The counsel for expansion of Persian literature [In Persian].
- Stein, M. A. (Tr.) (2007). *Kalhana's Rajatarangini: A Chronicle of the Kings of Kashmir 1-3* (Reprint ed.). Srinagar, India: Saujanya Books.
- Taheri, E. (2010). *Development of Ancient Iranian hy-* in Iranian dialects. Linguistic. No. 2 .Pp. 71-86 [In Persian].
- Weber. S. (2012). "Kashmir. Persian Language in Kashmir". *Encyclopaedia Iranica*. Vol. XVI. Fasc. 1. pp. 51-54.